

Світ професій

Одним із визначальних етапів у житті кожної молодої людини є вибір професії. Від правильного вирішення питання «Ким бути?» багато в чому залежить уся подальша доля людини. Неправильний вибір професії може стати причиною формального та безвідповідального виконання професійних обов'язків, викликати небажані наслідки (низьку продуктивність праці, помилки і брак у роботі тощо). А це, в свою чергу, викликає незадоволення обраною професією. Вдалий вибір професії має велике значення не тільки для самої людини, а й для суспільства.

Тому, коли прийде час вибору професії, необхідно визначитись із напрямом майбутньої діяльності та бути обізнаним у світі професій обраної галузі.

Мистецтвознавець

Мистецтвознавець займається дослідженням проблем образотворчого мистецтва, архітектури, закономірностей розвитку мистецтва.

Мистецтвознавство — це

наука про мистецтво, яка включає низку взаємопов'язаних розділів: теорію та історію мистецтва, художню критику. Ці розділи і визначають різні види діяльності мистецтвознавця.

Мистецтвознавці працюють у музеях, видавництвах, екскурсійних бюро тощо. Вони вивчають колекції тих або інших збірок, проводять систематизацію творів окремих майстрів, різних мистецьких шкіл і напрямів, забезпечують збереження експонатів музею. Вони готують висновок про необхідність реставрації тієї чи іншої роботи, встановлюють авторство спірної роботи, відкривають нові імена творців, беруть участь у дослідницьких експедиціях, проводять екскурсії, лекції, факультативи, пишуть науково-популярні брошури, збірки

Одна сторона діяльності мистецтвознавців - торгівля антикваріатом. Інша - вивчення розвитку світового мистецтва. У якій би сфері не працював мистецтвознавець - це завжди експерт, аналітик, ерудит, з головою занурений в епоху, яку він вивчає.

Специфіка професії

Все знати неможливо, тому кожен фахівець зазвичай займається окремим напрямком мистецтва. Одного цікавить Схід, другого - Захід.

Мистецтвознавець повинен знати:

- історію і теорію мистецтв;
- принципи сприйняття художнього твору;
- основи видавничої справи, поліграфії, архітектури;
- основи консервації і реставрації картин.

Спеціаліст цієї професії повинен мати такі професійно важливі риси, як:

- тонкий художній смак
- розвинене інтуїтивне мислення
- наочно-образне мислення
- сенсорну пам'ять (пам'ять відчуттів)
- терпіння
- акуратність
- вміння цікаво розповісти про витвір мистецтва.

У якій би сфері не працював мистецтвознавець — це завжди експерт у галузі мистецтвознавства, ерудит, з головою занурений в епоху, яку він вивчає.

Мистецтвознавство охоплює велику сферу знань, тому кожен фахівець зазвичай займається окремим напрямом мистецтва.

Такий спеціаліст може працювати в навчальних закладах, аукціонних будинках, музеях, художніх галереях тощо.

У музеях декоративно-прикладного мистецтва також працюють мистецтвознавці. Специфіка роботи у них дещо відрізняється. Вони повинні не тільки добре знати історію декоративноприкладного мистецтва, а й уміти орієнтуватися серед великої кількості різноманітних експонатів, знати техніки їх виготовлення та оздоблення, регіональні особливості тощо.

Стилiст

Останнім часом немодними стали однотипні будівлі, одяг, зачіски. Разом з тим значної популярності набули індивідуальність, неповторність. Багато хто намагається створити власний образ своїми силами, досліджуючи журнали мод, методом проб і помилок, добираючи те, що дає змогу досягти гармонії між внутрішнім станом, зовнішнім виглядом і способом життя в цілому. Не у всіх людей це виходить, адже стиль є сукупністю смаку й умінь правильно дібрати зачіску, макіяж, одяг, що підкреслюють переваги і згладжують

Професія стиліста набагато старша за свою назву, адже цей термін з'явився не так давно. З часів створення театрів відомо, що художники театру і кіно також створюють повністю весь образ персонажів — від макіяжу до костюма — і здатні перетворити актора з однієї особистості в іншу за допомогою трьох основних складових: одягу, зачіски і макіяжу. У відповідності з цими складовими краси сьогодні виділяють і три спеціалізації професії стиліста, які можуть існувати і як абсолютно самостійні види діяльності: дизайн одягу, перукарське мистецтво, візаж.

Стиліст — це фахівець, який створює програму, за якою потім будуть добиратися речі для певної людини. Завдання стиліста: оцінити наявний гардероб, потреби (одяг для зими або для літа), умовності (дрес-код на роботі), особливості фігури, прогноз модного одягу для певної групи населення. Добір гардероба зі стилістом аж ніяк не передбачає на увазі кардинальну зміну зовнішності. Стиліст повинен створити в гардеробі такий набір одягу для певної людини, де більшість речей між собою поєднуються. Причому одяг добирається не тільки з точки зору модно — не модно. Звертається увага на кольорову гаму, малюнок.

Щоб працювати стилістом, необхідно мати такі якості:

- комунікабельність
- креативність
- гнучкість мислення
- організаторські здібності
- відповідальність
- розвинену інтуїцію
- аналітичні здібності.

Професія стиліста не менш складна й відповідальна, ніж інші професії - косметологи, перукарі, візажисти. Адже стиліст повинен відмінно знати не тільки теорію своєї роботи, а й бути чудовим практиком, тим більше, що суть роботи стиліста полягає в професійному поєднанні косметики, зачіски, одягу. І чим більше в багажі майстра знань і досвіду, тим більший у нього шанс досягти вершин у світі моди і краси.

Дизайнер вишивки

Слово «дизайн» походить
від англ. design —
проектувати, креслити,
замислювати проект, план,
малюнок.

Дизайнери вишивки існували здавна, мабуть з тих пір, коли люди почали оздоблювати свій одяг та предмети інтер'єру вишивкою. Але поняття «дизайнер вишивки» як професії з'явилося нещодавно, адже дизайн — порівняно новий напрям професійної художньої діяльності з проектування наочного світу, що оточує людину.

Предметом праці дизайнера вишивки є художній образ, метою праці — досягнення краси, гармонії, естетики в навколишньому світі людини, збереження культурної спадщини людства.

Інше звучання професії дизайнера вишивки виникло з появою інформаційних технологій та вишивальних машин. Вишивка на вишивальних машинах відбувається за розробленою заздалегідь програмою, чим і займається дизайнер вишивки. Він не тільки розробляє композицію та малюнок для вишивки виробу, а й вводить ці дані у комп'ютер

Щоб працювати дизайнером вишивки, необхідно не тільки володіти комп'ютерною грамотністю (уміти працювати в різних графічних редакторах, програмувати), а перш за все мати такі якості: гарний естетичний смак, просторове мислення, креативність, художні здібності. Крім цього, дизайнер вишивки повинен знати: правила гармонійного поєднання кольорів, матеріалознавство (відомості про тканини й нитки для вишивання), особливості вишивальних машин.

Вишивальниця ручної і машинної ВИШИВКИ

З давніх часів люди прагнули прикрасити свій одяг і предмети домашнього вжитку різними узорами, орнаментами, малюнками. Жінки були зобов'язані володіти мистецтвом вишивання і проводили багато часу за цим заняттям.

Нині майстри-вишивальниці вручну і на машині працюють у швейній промисловості. З виникненням вишивальних машин найчастіше оздоблення виробів вишивкою відбувається на них, але ручна вишивка й досі користується великим попитом.

Вишивальниці не тільки прикрашають одяг та інтер'єрно-обрядові вироби вишивкою, а й створюють портрети, панно, картини, емблеми, символи, вишиті різноманітними швами: гладдю, хрестиком, напівхрестиком

Оформлення виробу вишивкою — творчий процес, оскільки вишивка — один з елементів композиції. Вишивальниця за ескізами дизайнера вишивки або самостійно розробляє технічний малюнок вишивки, добирає необхідні за кольором і фактурою нитки, бісер. У виробі можливе поєднання ручної і машинної вишивки.

Сьогодні нам відомі імена вишивальниць, чиї роботи полонили весь світ. Серед них Герой України, Заслужений майстер народної творчості України, відома вишивальниця Віра Роїк

Віра Роїк

Уперше свої вишивки вона показала світові у 1936 р. на Всесоюзній виставці у Москві.

Крім традиційного українського мистецтва вишивки, жінка володіла більш ніж 300-ма техніками вишивання.

Майстриня організувала понад 140 персональних виставок своїх творів у всіх обласних центрах України та в Росії, Німеччині, Болгарії, Польщі, Туреччині, також

Ніна Гончарук

Ніна Гончарук — заслужений майстер народної творчості України з Поділля .
Роботи майстрині постійно демонструються на виставках. Тільки у м. Києві проведено більше 37-ми виставок: на Андріївському узвозі, Українському Центрі народної культури (музей І. Гончара), Фонді Культури, Казначейства України, Палаці України, в Літературному музеї м. Києва, двічі проводила виставку в Інституті інтелектуальної власності по вул. Глазунова 1, в Українському Домі, в Управлінні Київської Держадміністрації «Робота з

Мирослава Петрівна Кот (Буга)

Мирослава Петрівна Кот (Буга) — українська вишивальниця, Заслужений майстер народної творчості України, член Львівського обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України, доцент кафедри математичного аналізу Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, Почесний громадянин Дрогобича, дослідниця української народної вишивки, зокрема дрогобицької

їй вдалося відновити декілька забутих бойківських технік вишивання, зібрати словник народних термінів, віднайти аналоги архаїчних елементів бойківської вишивки у вишивці Полісся та Лемківщини.

Вишивки Мирослави Кот експонуються у багатьох музеях та приватних колекціях України, США, Канади.

Загальне визнання здобула творчість таких українських художників і майстрів: В. Захарченко, Н. Гречанівської (Київ), О. Великодної (Полтава), Г. Гриня (Опішня), О. Василенко (Решетилівка), Л. Богинич (Великі Сорочинці), А. Корзун (Харків), М. Коржук, П. Коржук, П. Горобець, Г. Ляльки (Вінниччина), В. Надвірної, О. Гушул, М. Федорчак-Ткачової, Л. Фролової (Львів), Д. Петкевич, М. Попадинець (Івано-Франківська область), Т. Островської (Київ) та ін.

У сучасну моду все більше входить дитячий, жіночий і чоловічий одяг, оздоблений машинною вишивкою. Від того як буде виконуватися процес вишивання, значною мірою залежить її якість. Сучасна промисловість пропонує великий вибір вишивальних машин — від побутових до багатоголкових промислових

Сучасна вишивальниця повинна знати:

- техніку і прийоми всіх видів вишивки;
- основи композиції, закони колірних гармоній;
- види і властивості тканин, ниток, інших матеріалів;
- технологію різних видів машинної вишивки;
- правила експлуатації вишивальних машин і обладнання;
- вимоги до якості виконуваної роботи;
- правила безпечної праці.

Спеціаліст цієї професії повинен мати такі якості:

- творчі здібності
- розвинену уяву
- колірну чутливість
- дрібну моторику і координацію рук
- стійкість уваги
- акуратність
- посидючість
- терпіння

Слід пам'ятати, що праця вишивальниці важка, оскільки їй доводиться працювати у статичній робочій позі, що викликає навантаження на хребет, руки і зір.

Дякую за увагу!!!